

Kuzgunun Son Fısıltısı

— Mikail Dede · 04 Nisan 2025

·
·
·

(Karanlık Romantizm)

I

Gece yarısı, o kasvetli tüldeyken,
Fısıldadım yalnızlığa: "Arzu!" - sadece bu.
Ve bir hayalet gibi, o isim ki derinlerde,
Zamanın kanatlarıyla karanlığa gömüldü,...

II

Her hece bir mezar taşı, her harf bir alev,
Sesin, ölümler korusuyla titredi duvarlar.
Bak! Sarmaşıklar mezarları boğarken,
Kül rengi melekler ağladı sonsuz karalar,...

III

Nefesin - servi dallarında ölüm marşı,
Cennetin son kıvılcımını söndürdü.
Ve alevlerde, o uğursuz kuşun gölgesi,
Çılgılık attı: "Ölümsüzlük!" - kaderim bu,...

IV

Ah! Yıldızların sustuğu o dipsiz kuyu,
Sesin hayaleti yükseldi, yalancı bir şafak.
Derken karanlık, tüyelerini dikti birden,
Fısıldadı: "Aşk... ölümün ta kendisidir artık!"